

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 488/2011-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť S. J., H., zastúpeného advokátom JUDr. M. I., Z., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006 a postupom Okresnej prokuratúry Komárno v bližšie nešpecifikovanom konaní, ako aj postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T/155/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. októbra 2011 doručená sťažnosť S. J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl.

6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006 a postupom Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresná prokuratúra“) v bližšie nešpecifikovanom konaní, ako aj postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T/155/2010.

2. *Sťažovateľ v sťažnosti uvádza: „... K porušovaniu uvedených základných práv a slobôd sťažovateľa došlo postupom orgánov činných v trestnom konaní a to konkrétne Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006 a okresnej prokurátorky v Komárne, a naďalej dochádza nečinnosťou Okresného súdu Nitra a prietiahmi v trestnom konaní v právnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn.: 33 T 155/2010 pre trestný čin vydierania... a pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi...*

Uznesením vyšetrovateľa Odboru boja proti korupcii Stred Banská Bystrica zo dňa 12. 03. 2004. sp. zn.: ČVS: PPZ-12/BPK-S-2004 bolo začaté trestné stíhanie voči sťažovateľovi S. J. a spol. pre trestný čin vydierania... a tým istým dňom bolo tiež vznesené obvinenie. S. J. a spol. sú stíhaný preto, že sa mali dopustiť trestného činu vydierania ako členovia organizovanej skupiny.

Dňa 10. 11. 2004 bolo Uznesením vyšetrovateľa Odboru boja proti korupcii Stred Banská Bystrica začaté trestné stíhanie a zároveň vznesené obvinenie sťažovateľovi S. J. za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi...

Predmetná trestná vec sťažovateľa S. J. a spol. a trestná vec sťažovateľa S. J. bola v zmysle § 23 ods. 1 Trestného poriadku... dňa 27. 12. 2005 vylúčená na samostatné konanie ďalej vedené pred Krajským riaditeľstvom PZ v Nitre - Úrad justičnej a kriminálnej polície pod sp. zn.: ČVS: KRP-19/OVK-NR- 2006.

Trestné stíhanie bolo prerušené Uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre, sp. zn.: ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006, zo dňa 28. 09. 2007 pre neprítomnosť svedkov a Uznesením Krajského riaditeľstva

Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre, sp. zn.: ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006, zo dňa 18. 02. 2009 bolo nariadené pokračovanie v trestnom stíhaní, nakoľko pominul dôvod na jeho prerušenie...

Dňa 01. 06. 2010 okresná prokurátorka v Komárne podala na Okresný súd Komárno návrh na obžalobu, zo dňa 31. 05. 2010, sp. zn.: Pv 126/2009-84, na sťažovateľa S. J. a spol. pre trestný čin vydierania... a na sťažovateľa S. J. aj pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi... Následne Okresný súd Komárno vydal Uznesenie zo dňa 14. 06. 2010. sp. zn.: 2 T 91/2010-1573, ktorým postúpil uvedenú trestnú vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu v Nitre ako miestne a vecne príslušnému súdu. Predmetná trestná vec je vedená pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 33 T 155/2010 a nakoľko do dnešného dňa nebol zo strany súdu urobený akýkoľvek úkon, ktorý by smeroval k príprave na prejednanie obžaloby, resp, k prejednaniu obžaloby. Sťažovateľ bol nútený zaslať predsedovi Okresného súdu Nitra Žiadosť o odstránenie prieťahov v konaní zo dňa 12. 08. 2011. Posledným nám známym úkonom v predmetnej veci zo strany Okresného súdu Nitra bolo zaslanie odpovede, na vyššie uvedenú Žiadosť, Okresným súdom Nitra zo dňa 05. 09. 2011, ktorou iba stručne skonštatoval priebeh konania od podania obžaloby až po pridelenie trestnej veci sudkyňi Okresného súdu Nitra, Mgr. P. Z. Ďalej uviedol, že sudkyňa stanovila termín verejného zasadnutia na 29. 04. 2011, ktorý bol však zrušený, a že celú vec s ňou prejednal, no vzhľadom na rozsiahlosť veci stanoví termín až v mesiaci október 2011. Máme však za to, že Okresný súd Nitra neberie do úvahy skutočnosť, že sťažovateľ bol a je v celom priebehu trestného konania na základe pomalého postupu nielen Okresného súdu Nitra ale aj orgánov činných v trestnom konaní v stave dlhodobej právnej neistoty...

Vyššie uvedeným postupom orgánov činných v trestnom konaní a to konkrétne Krajského riaditeľstva PZ v Nitre, Úradu justičnej a kriminálnej polície, a okresnej prokurátorky v Komárne v predmetnom trestnom konaní, a tiež nečinnosťou Okresného súdu Nitra bolo porušené právo sťažovateľa ako obžalovaného na prešetrenie jeho veci bez zbytočných prieťahov, ktoré mu zaručuje čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň jedna zo základných zásad trestného konania...“

3. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález tohto znenia:

„Základné právo S. J... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre vedenej pod sp. zn.: ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006, okresnej prokurátorky v Komárne a Okresného súdu Nitra v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 33 T/155/2010.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Nitra v konaní, sp. zn.: 33 T/155/2010, rozhodnúť o otázke viny a trestu bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd SR priznáva S. J. primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc EUR), ktoré je Okresný súd Nitra povinný sťažovateľovi zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd SR priznáva S. J. primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc EUR), ktoré je Okresná prokuratúra Komárno povinná sťažovateľovi zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd SR priznáva S. J. primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc EUR), ktoré je Krajské riaditeľstvo PZ Nitra povinné sťažovateľovi zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi S. J. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 261,82 EUR, ktorá je splatná do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. M. I...“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu, krajského riaditeľstva a okresnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd „*doteraz v predmetnom konaní neprijal meritórne rozhodnutie vo veci podanej obžaloby*“ a tiež z dôvodu, že „*bola doba prípravného konania neprimerane dlhá*“.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prieťahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže preto vyplývať aj z toho, že

porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

II.A

K namietanému postupu krajským riaditeľstvom v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006

10. Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť v časti, ktorá sa dotýka krajského riaditeľstva, bola podaná oneskorene, a preto ju bolo potrebné odmietnuť.

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

12. Krajské riaditeľstvo v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-19/OVK-NR-2006 vec odstúpilo okresnej prokuratúre najneskôr 31. mája 2010, lebo okresná prokuratúra 31. mája 2010 pod sp. zn. Pv 126/2009 spracovala obžalobu na sťažovateľa a 1. júna 2010 ju predložila Okresnému súdu Komárno (ďalej aj „okresný súd II“) na prerokovanie a rozhodnutie o nej. Krajské riaditeľstvo po 31. máji 2010 už nie je oprávnené vo veci konať. Sťažovateľ dávno pred podaním ústavnej sťažnosti mal vedomosti o tom, že krajské riaditeľstvo vo veci už nekoná. Z uvedeného vyplýva, že krajské riaditeľstvo v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nemohlo žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť

priebeh konania, prípadne spôsobiť priet'ahy v ňom, a teda nemohlo ani porušovať v s'ťažnosti označené práva s'ťažovateľa. V čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu už vo veci s'ťažovateľa prebiehalo konanie na okresnom súde, proti ktorému s'ťažnosť tiež smeruje.

13. Predmetná s'ťažnosť bola ústavnému súdu doručená až 17. októbra 2011, teda v čase, keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde a ústavný súd sa nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v s'ťažnosti. Preto bolo potrebné s'ťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

II.B

K namietanému postupu okresnej prokuratúry

14. Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh ústavný súd dospel k záveru, že s'ťažnosť aj v časti, ktorá sa dotýka okresnej prokuratúry, bola podaná oneskorene, a preto ju bolo potrebné odmietnuť.

15. Okresná prokuratúra sp zn. Pv 126/2009 1. júna 2010 podala na okresnom súde II obžalobu na s'ťažovateľa. Podaním obžaloby na uvedenom okresnom súde okresná prokuratúra vykonala všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty s'ťažovateľa. Okresná prokuratúra po 1. júni 2010 už nie je oprávnená vo veci konať, a teda ani nemôže žiadnym ústavne relevantným spôsobom porušovať označené základné práva s'ťažovateľa. S'ťažovateľ v s'ťažnosti uviedol, že Okresný súd Komárno uznesením č. k. 2 T 91/2010-1573 zo 14. júna 2010 postúpil vec s'ťažovateľa na prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu. Z toho dôvodu 12. augusta 2011 už podal s'ťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu. S'ťažovateľ ešte pred podaním ústavnej s'ťažnosti mal vedomosti o tom, že okresná prokuratúra vo veci už nekoná. V čase doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu už vo veci s'ťažovateľa prebiehalo konanie na okresnom súde, proti ktorému taktiež s'ťažnosť smeruje.

16. Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená až 17. októbra 2011, teda dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty (pozri bod 2), preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

17. Ústavný súd v neposlednom rade pripomína, že v sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). V tejto súvislosti sťažovateľ okrem iného bližšie neoznačil/neidentifikoval konanie vedené pred okresnou prokuratúrou. Sťažovateľ (kvalifikovane zastúpený advokátom) teda ústavnému súdu nepredložil kvalifikovanú sťažnosť proti okresnej prokuratúre, keďže neoznačil číslo konania, pod ktorým sa jeho vec vyšetrovala na okresnej prokuratúre. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa proti okresnej prokuratúre odmietol aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.C

K namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T/155/2010

18. Z obsahu sťažnosti, jej príloh a dopytom na okresnom súde ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť aj v časti, ktorá sa týka okresného súdu, je neprípustná, a preto ju bolo potrebné odmietnuť.

19. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa odseku 2 citovanej právnej normy ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

20. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky, ktoré má podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

21. Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle § 62 a nasl. zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“), ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 zákona o sudcoch]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

22. Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy teda spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

23. Predseda okresného súdu uviedol v liste sp. zn. Spr. 1957/2011 z 5. septembra 2011, ktorý bol doručený sťažovateľovi, že konanie vedené pod sp. zn. 33 T/155/2010 začalo 29. novembra 2010, keď bol spis postúpený okresnému súdu. Po primeranom čase na naštudovanie veci sudkyňa stanovila termín verejného zasadnutia na 29. apríl 2011, ktorý bol zrušený. Predseda okresného súdu celú vec prerokoval so zákonnou sudkyňou a v odpovedi uviedol: *„vzhľadom na rozsiahlosť veci bude stanovený termín v mesiaci október 2011.“ Okresný súd vo veci priebežne koná, pretože 26. októbra 2011 uskutočnil hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 7. december 2011.*

24. Vzhľadom na to, že od podania sťažnosti na prietahy v súdnom konaní z 12. augusta 2011 (na ktorú odpovedal predseda okresného súdu listom z 5. septembra 2011, pozn.) do doručenia sťažnosti ústavnému súdu (17. októbra 2011) uplynul len krátky čas na zjednanie nápravy, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (podobne II. ÚS 376/06, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 390/06). Postup sťažovateľa v okolnostiach daného prípadu preto podľa ústavného súdu nemožno považovať za splnenie požiadavky namietania prietahov v konaní pred orgánom štátnej správy súdov. V nadväznosti na to ústavný súd dodáva, že „povinnosť vyčerpania dostupných a účinných prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, porušenie ktorých sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, tiež vyžaduje, aby sťažovateľ konal v súlade s pravidlami, ktoré s uplatnením daného prostriedku súvisia. Nekonanie týmto spôsobom alebo chyba pri vyžadovanom postupe má za následok

nesplnenie sťažovateľovej povinnosti vyčerpať dostupný prostriedok ochrany svojich práv.“ (III. ÚS 44/03).

25. Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť aj v tejto časti proti okresnému súdu nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

IV.

26. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

27. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie v časti, ktorá sa týka len okresného súdu, nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prieťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2011